

Wiosenne powroty do Parku Krajobrazowego „Mierzeja Wiślana”

tekst: Jolanta Bulak

zdjęcia: Wojciech Woch

Pomorski Zespół Parków Krajobrazowych w Słupsku
Oddział Zespołu w Stegnie – Park Krajobrazowy „Mierzeja Wiślana”

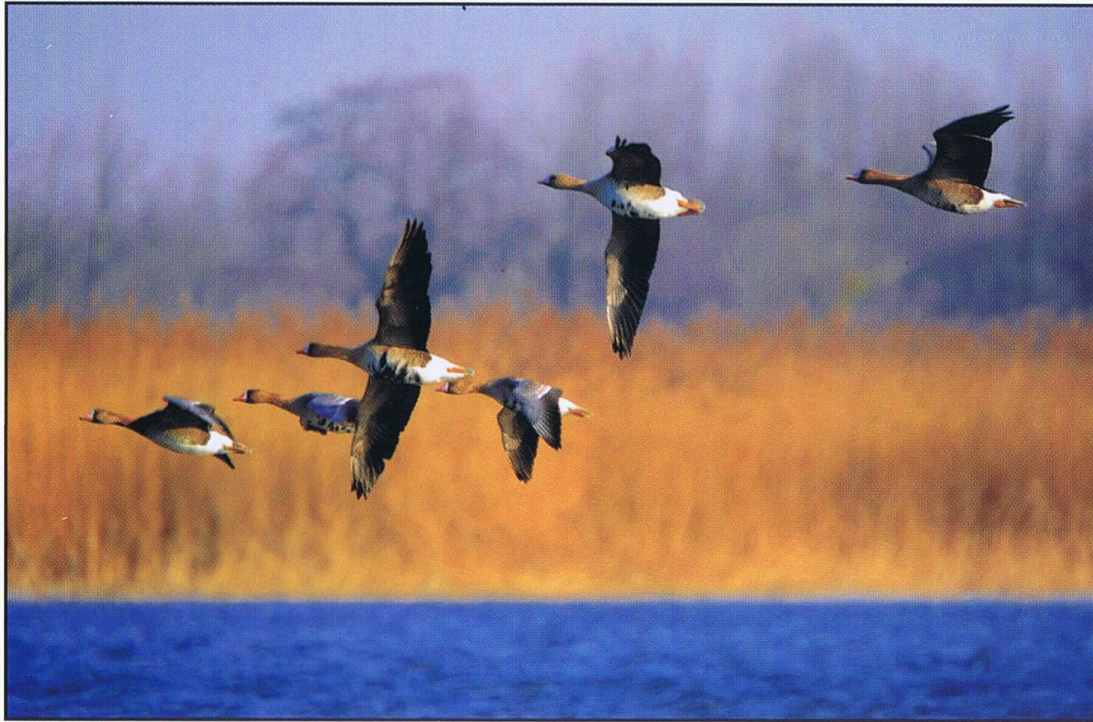
Do dobrego szybko się człowiek przyzwyczaja, a tymczasem przyroda pokazała nam znowu, że rządzi się swoimi prawami. Tak więc tegoroczna zima przedłużyła swe panowanie, utrudniając życie wszystkim stworzeniom. Tej wiosny szczególnie współczuliśmy pierzastym mieszkańcom w naszym otoczeniu. Smutne nastroszone kulki, pochmurne niebo, śnieg i mróz uprzykrzały każdy dzień. Z niepokojem przyglądaliśmy się powrotom ptaków z dalekich krain. Niestety nie posiadają one najnowszych danych z prognoz meteorologicznych. Wyuczone przez doświadczenie poprzednich pokoleń, które od stuleci podążały tymi samymi szlakami wędrownymi, w określonym czasie ru-

szają ze swych zimowisk.

W końcu lutego w naszych szerokościach i długościach geograficznych nastął ruch w ptasim świecie i zaczęły się intensywne migracje. Ptaki, które spędziły u nas zimę ruszyły na swoje stanowiska lęgowe. Odleciały zimujące łodówki, uhle i jemiołuszki. Na przełomie lutego i marca na żuławskich polach pojawiły stada gęsi zbożowych i białoczelnych. Marzec i kwiecień to czas kiedy ptaki przelotne oblegają tereny naszego Parku i otuliny oraz ich najbliższe okolice. Ptasie „korytarze powietrzne” – przebiegają nad Mierzeją Wiślana wzdłuż i wszerz. Dziesiątki tysięcy gęsi oraz kaczek znajdują tu od wieków doskonałe warunki

Tracze nurogęsi (*Mergus merganser*)

Gęsi białoczelne (*Anser albifrons*) – stali bywalcy naszych okolic

do odpoczynku i żerowania. Nie dziwi więc fakt, że gdy tylko rozmarzną okolice ujścia do Zalewu Wiślanego rzek Szkarpaawy, Nogatu i Wisły Królewieckiej rejon ten tętni życiem. W tym gorącym okresie w naszym regionie można zaobserwować przeloty kilku tysięcy ptaków drapieżnych dziennie. Takie duże koncentracje ptaków przyciągają również największych drapieżników – bieliki, które zlatują się tutaj z odległości dziesiątek kilometrów. W okolicach zbiorników wodnych można spotkać nawet kilkadziesiąt sztuk tych pięknych ptaków.

Nieco później niż zwykle zaczął się także coroczny ruch w największej polskiej kolonii lęgowej kormorana czarnego w rezerwacie „Kąty Rybackie”. Mieszkańcy tej ogromnej metropolii przybyli z pierwszym marcowym słońcem i z zapałem przystąpili do budowy gniazd. Powodem opóźnienia były zamrożone zbiorniki wodne – Zalew Wiślany i główne w tym okresie miejsce żerowiskowe tych ptaków – jezioro Drużno.

Jakkolwiek lubimy obserwować

wszystkie ptaki, podziwiając ich fenomenalną naturę, szczególnie bliskie naszemu sercu są zwiastuny wiosny, które niczym zaklinacze zimy w naszym przekonaniu mają wielką magiczną moc poskromienia mroźnej aury. W pierwszej dekadzie marca zaobserwowaliśmy pierwsze żurawie, które swym klangorem rozweselały szarości pochmurnych dni. Pionierskie skowronki zaśpiewały nad Mierzeją już w pierwszej połowie marca, ale kilkanaście dni później pojawiały się coraz liczniej, razem z bocianami i czajkami. Niestety ptaki powracające z dalekiego południa siłą rzeczy na północy kraju pojawiają się zawsze najpóźniej, więc w tym roku bociany zaobserwowane zostały na terenie Parku w końcu marca! Miłośnicy ptaków wiedzą, że zwiastunem wiosny są również mewy żółtonogie, które zawitały do nas w pierwszym tygodniu wiosny.

Cóż, choć reszta przyrody w uśpieniu czekała na cieplejsze temperatury, to ptaki nas nie zawiodły, dostarczając wiele radości swoim widokiem i śpiewem.

Kszyk (Gallinago gallinago)

Kwokacz (Tringa nebularia)

Biegus krzywodzioby (*Calidris ferruginea*)

stawicieli siewkowatych: siewka złota (*Pluvialis apricaria*), kulik wielki (*Numenius arquata*) i mniejszy (*Numenius phaeopus*), bekasik (*Lymnocyptes minimus*), rycyk (*Limosa limosa*), kszczyk (*Gallinago gallinago*), kwokacz (*Tringa nebularia*), samotnik (*Tringa ochropus*), łączak (*Tringa glareola*), krwawodziób (*Tringa totanus*), brodziec śniady (*Tringa erythropus*), batalion (*Philomachus pugnax*), biegus zmienny (*Calidris alpina*), biegus krzywodzioby (*Calidris ferruginea*) oraz biegus malutki (*Calidris minuta*) oraz bardzo liczne czajki (*Vanellus vanellus*).

Miejsce to jest również licznie odwiedzane przez wiele innych gatunków ptaków – służy ono zarówno jako żerowisko

i wodopój oraz kąpielisko. Codziennie zlatują się tam tysiące szpaków, dziesiątki gołębi grzywaczy (*Columba palumbus*) i pojedyncze siniaki (*Columba oenas*) oraz dziesiątki pospolitych ptaków wróblowych. Regularnie pojawiają się również czaple siwe (*Ardea cinerea*) i bociany białe (*Ciconia ciconia*), a podczas wyższych stanów wody w zbiorniku – kaczki, np. cyraneczka (*Anas crecca*). Właściciel gruntu wyraził zgodę na dopuszczanie wody oraz wykaszanie okolic „zbiornika wodnego”. W związku z czym pracownicy Parku przystąpili do prób czynnej ochrony tego miejsca z perspektywą utrzymania długofalowych działań.